

Anti-Emperyalist ve Anti-Oligarşik Mücadelede

KURTULUŞ CEPHESİ

Zafer Bizim Olacaktır!

<http://www.kurtuluscephesi.com>

1 Mayıs 2009

İCAZETLİ SİYASETİN 1 MAYIS TATİLİ

29 Mart seçimleri, beklentilerinin aksine, AKP'nin tüm kamu olanaklarını kullanmasına, seçim rüşvetleri dağıtmasına, adam satın alma çabalarına rağmen %8 oy kaybetmesiyle sonuçlandı. Nasıl yorumlanırsa yorumlansın, kesin olan şey AKP'nin parti olarak, Tayyip Erdoğan'ın kişisel olarak yenilgiyle çıktıklarıdır. Ancak seçim sonuçları sadece onların parti ve kişi olarak yenilgilerini değil, aynı zamanda sol kitlenin politizasyonunun gelişmesini de beraberinde getirmiştir. Açık ifadesiyle, "21. yüzyılın" ilk üç seçiminde sürekli "kişisel bozgun" havası büyük ölçüde dağılmış, sol kitlede belirgin bir moral yükseliş ortaya çıkmıştır.

Kitlesele ölçekteki bu moral gelişme, "kişisel bozgun" havasını önemli ölçüde dağıttığı gibi, "bu millet adam olmaz" düşüncesini de, "merak etmeyin ordu var" zihniyetini de önemli ölçüde dışlamıştır. Ancak aynı moral etmen, somut olarak AKP'nin "defterinin dürülmesi" zamanının geldiği düşüncesini de yaygınlaştırmıştır.

Ergenekon operasyonlarıyla baskı altına alınan, giderek morali bozulan kesimler de seçim sonuçları karşısında canlanmışlar, sözlerini daha güçlü ve pervasızca söyler hale gelmişlerdir. Bu durumun, diğer gelişmelerle birlikte, giderek yükseleceği de görülmektedir.

Bu gelişmeler karşısında AKP'nin ve şeriatçı kesimlerin ellerini kavuşturup oturacakları beklemelemezdi ve öyle de oldu.

İlk yapılan 1 Mayıs gününün tatil ilan edileceği haberleriyle "ortodoks sol"un ağzına "bir parmak bal çalmak" olurken, ikinci adım Ergenekon'un 12. dalgasının başlatılması oldu.

Yeni Ergenekon operasyonlarının üniversitelere ve akademisyenlere yönelik olması da, "ortodoks sol"un 1 Mayıs gününün tatil ilan edilmesiyle "ödüllendirmesi"nin hikmetini ortaya koymuştur.

1 Mayıs gününün tatil ilan edilmesi, son Ergenekon operasyonu ile birlikte ele alındığında, tümüyle AKP saflarında yer alan "neo-liberal"lerin, "II. Cumhuriyetçiler" in dizayn ettikleri bir planın parçası olduğu açıkça görülmektedir. Açık ki, bu plan, "ortodoks sol"un iç yapısını ve oportünist-pasifist niteliğini iyi bilen "eski marksist" neo-liberallerin tasarımıdır. Uygulayıcısı her ne kadar AKP olsa da, bu neo-liberal, globalizm yandaşı, ulusal-devlet karşıtı kesimin planı, "ortodoks sol"u kendi hesaplaşmasında tarafsızlaştırmayı amaçlamaktadır.

Ulusal-devletçiler ile ümmetçi-globalist ittifakının çatışmasında "sivil toplumcu" "ortodoks sol"un ümmetçi-globalist ittifak saflarına kazanılması fazlaca olanaklı değilse de, tarafsızlaştırılması bu ittifak açısından bir kazanım olarak görülmektedir.

Gerçekte, "ortodoks sol" ve DİSK, KESK içindeki utangaç globalistler, 2008 1 Mayıs'ında görüldüğü gibi, ne söylediklerinin arkasında durabilmişler, ne de kendi sendika binalarının önünde ve içinde kitlelere saldırılması karşısında bir tavır takınabilmişlerdir. Yıllar içinde sürekli kendi söylediklerini yalanlayan, sürekli tutarsız davranışlar sergileyen, tüm varoluşlarını "üretim sendikacılığı" söylemiyle yok eden, dolayısıyla varlığını sadece 1 Mayıslarda yapılacak "gövde gösterisi"ne dayandıran DİSK, KESK ve benzer durumdaki legalist partilerin bir "başarıya" ihtiyaçları olduğu da bir gerçektir.

AKP'nin 1 Mayısı tatil günü ilan etmesi "açılımı", bu kesimlerin yıpranmış imajlarını düzeltecek bir formül durumundadır.

Bu formül ya da plan, açıktır ki DİSK, KESK simgeselliğinde legalist solun ülkede gelişen siyasal olaylar karşısında "tarafsız" kalmasını sağlamaya yöneliktir ve 29 Mart seçimleriyle birlikte sol kitlede ortaya çıkan moral üstünlüğü ve politizasyonunu bu kesimler aracılığıyla yok etmeyi amaçlamaktadır.

1 Mayıs gününün AKP hükümeti tarafından "tatil günü" ilan edilmesi, hiç bir biçimde işçi sınıfının, halk kitlelerinin ve solun bir kazanımı değildir. Bu, yerel seçimlerdeki AKP'nin rüşvet politikasının seçim sonrasında bir yansımasından ibarettir ve tümüyle AKP'nin kendi zayıflayan konumunu güçlendirmeyi hedeflemektedir. DİSK, KESK ve benzer düşüncelere sahip legalist sol partiler ve çevreler, bu amaçlara hizmet etmeyi ne kadar "akıllı bir taktik" olarak algılatmaya ve algılamaya çalışırlarsa çalışsınlar, 29 Mart seçimlerinde AKP'nin rüşvetini reddeden halkın onurlu tutumundan ders almak zorundadırlar. "Sol" görünümünü korumak için de olsa, bu derse uygun davranmak durumundadırlar.

Seçimlerde halkın reddettiği rüşvet politikasını bir hikmet, bir "kazanım" olarak görmek, işçi sınıfına ve sola yapılabilecek en büyük ihanetle özdeştir.

Evet, AKP köşeye sıkışmaktadır. Giderek seçmen desteğini yitirmektedir, AKP karşıtı halkın morali yükselmiştir. Bu durumun ortaya çıkmasında legalist solun, icazetli siyasetin hemen hiç katkısı bulunmamaktadır. Ama seçim sonrasında ilk rüşvet 1 Mayıs gününün "tatil" ilan edilmesi şeklinde bu kesime verilmektedir. Bu işçi sınıfı için, sol için ve hatta legalist sol için bile "kazanım" değil, tam tersine kitle politizasyonunu önlemeye yönelik rüşvettir. Geçen yıl AKP'nin 1 Mayıs gününü "emek bayramı" olarak ilan etmesini "malum-u ilam" olduğunu söyleyenlerin, "ayaklar baş olursa kıyamet kopar" sözünü yutkunmaya çalıştığı da unutulmamalıdır.

Şüphesiz devrimden umudunu kesmiş olanlar, evrimciler, reformistler, legalistler uzun yıllar izledikleri politikalarla inandırıcılıklarını yitirmişler, giderek etkisizleşmişlerdir. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, kendi sapkınlıklarını gözlerden gizlemek, zayıflıklarını ortadan kaldırmak ve yeniden güçlenmek için bir "zafer" ihtiyaçları vardır. AKP iktidarı onlara böyle bir "zafer" olanağını, taş atmadan, kol yorulmadan, kafalar parçalanmadan vermektedir.

Sorun 1 Mayıs'ın kutlanması sorunu değildir.

Sorun, 1 Mayıs'ı, AKP ve legalist sol kesimlerin kendi çıkarları için kullanmaya çalışmasıdır.

Bugün 1 Mayıs'ı kendi çıkarları için kullanmak isteyenler, 1 Mayıs 1977 katliamını "Ergenekon çetesinin işi" olarak sunmaya çalışmaktadırlar. Yıllarca 1977 katliamını "kontra-gerillanın bir provokasyonu" olarak sunanlar, aynı dönemde yükselen devrimci mücadeleyi hep unutturmaya çalışmışlardır. Ve açıkça bilinmeli ve söylenmelidir ki, 1 Mayıs 1977 katliamı, keskinleşen ve yükselen devrimci mücadeleyi durdurmak, kitlelerin politizasyonunu engellemek amacıyla yapılmış karşı-devrimci bir terör eylemidir. Bu katliamı "Ergenekon çetesinin işi" olarak sunanlar, tümüyle 1 Mayıs'ı AKP'nin çıkarına tabi kılmaya çalışmaktadırlar.

2009 1 Mayıs'ı, ister Taksim Meydanı'nda yapılması için "yüklenmek" şeklinde gerçekleşsin, ister "taktik" gerekçelerle Kadıköy Meydanı'nda "kitlesele" olarak yapılsın, her durumda icazetli solcular ile şeriatçı-ümmeççi ya da yeni söylemle "yeni osmanlıcı" kesimlerin çıkarlarına alet edilemez.

İşçi sınıfının, solun, devrimci solun, hiç bir biçimde şeriatçıların ya da karşı-devrimcilerin icazetine ihtiyaçları yoktur ve onların inayetiyle siyaset yapmak durumunda değillerdir.

1 Mayıs gününün AKP tarafından "tatil günü" ilan edilmesi, sadece AKP'nin ne kadar çaresiz kaldığını, güç kaybettiği ne kadar büyük tavizler verebileceğini açıkça göstermektedir. Bir siyasal iktidarın güçsüzeleştikçe vereceği tavizler ise, her durumda güçlendiğinde ortadan kaldırılacak "kazanım"dan ibarettir.

Hiç kimse, hiç bir sendika ya da konfederasyon, legalist parti ya da çevre, işçi sınıfını, 1 Mayıs'ı ve genel olarak sol kitleyi bu düzen içi siyasal oyunların parçası haline getirmeye çalışmamalıdır. 1 Mayıs gününün "tatil günü" ilan edilmesi onların kendi keyfiyetidir. Keyifleri bugün "tatil" ilan ederken, dün yaptıkları gibi yarın da aynı keyfiyetle "tatil" olmaktan çıkartabileceklerdir.

1 Mayıs günü, ister tatil olsun, ister olmasın, 1 Mayısılara katılım ister çok olsun, ister az olsun, her durumda işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak tarihsel niteliğe sahiptir ve öyle olmayı da sürdürecektir.

Gerçek olan, 1980 öncesinin sözleriyle, "düşmanın çokluğuna, sayımızın azlığına bakmadan, bıkmadan, yılmadan kurtuluşa kadar savaş"tır.

AKP'nin rüşvet politikası 29 Mart seçimlerinde işe yaramadığı gibi, 1 Mayıs "tatil rüşveti" de işe yaramayacaktır.

YAŞASIN 1 MAYIS!